

Tato práce pojednává o Buberově pojetí YHVH. Podle Bubera je bezprostřední dialogický vztah s YHVHem nejlépe ilustrován proroky v protikladu s oficiálním kultem a knězi, kteří by dali přednost pohodlnému a neměnnému Bohu. Buber je originální a na text zaměřený biblický vykladač. Autor se domnívá, že Buber je někdy příliš selektivní ve způsobu, jak používá prameny v dokládání svých názorů, což může vést k utvoření poněkud subjektivního obrazu dějinného judaismu, křesťanství a chasidismu. Buberovo Já-Ty a dialogická filozofie mohou být chápány jako reakce vůči vědeckému světonázoru na začátku 20. století. S tím je spojen jeho záměrný proti:systematický postup, který se ozývá v proti-institučním, proti-legalistickém postupu v jeho biblické teologii, a posléze je aplikován v oborech jako je vzdělávání a psychoterapie. Nicméně ačkoli Buber se prezentuje jako anti:systematický, autor má názor, že znalost hlavních spisů Bubera a intelektuálních problémů Buberova období umožňují identifikovat obecné pojmy, které se opakují v různých podobách Buberova myšlení. Ty vytvářejí implicitní systém myšlení neméně náročný než je tomu u Buberových současníků.